

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžak/13/2019
Identifikačné číslo spisu: 7019200250
Dátum vydania rozhodnutia: 22.10.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7019200250.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci sťažovateľky (pôv. žalobkyňa): N. E., nar. XX.XX.XXXX, štátna príslušnosť: Srbská republika, t. č. pobytom Pobytový tábor Opatovská Nová Vés, Slovenská republika, číslo cestovného dokladu - cestovný pas Srbsko č. XXXXXXXXXX, právne zastúpená: Liga za ľudské práva, občianske združenie, so sídlom Baštová 5 Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Migračný úrad, Pivonková 6, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia orgánu verejnej správy, o kasačnej sťažnosti sťažovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Saz/15/2019 zo dňa 4. júla 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Sťažovateľke právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti z a m i e t a .

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Rozhodnutím ČAS: MU-PO-242-24/2018-Ž zo dňa 26.02.2019 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“) žalovaný podľa § 13 ods. 1 zákona č. 480/2002 Z. z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zák. č. 480/2002 Z.z.“) neudelil sťažovateľke azyl a súčasne jej podľa § 13c ods. 1 a § 20 ods. 4 zák. č. 480/2002 Z.z. neposkytol doplnkovú ochranu.

2. V odôvodnení žalovaný najmä poukázal na sťažovateľkou uvedené skutočnosti, a to že o udelenie

azyly žiada z politických dôvodov, ktoré popísala ako nelojálnosť voči novej vláde (v roku 1998), ktorá požadovala od zamestnancov v štátnych inštitúciách a na univerzitách podpísanie lojálnosti. Ďalej sa sťažovateľka v roku 2007 pokúsila o samovraždu a preto bola hospitalizovaná na oddelení psychiatrie v meste Subotica, kde jej bola stanovená diagnóza schizofrénia. Bola obvinená z toho, že dusila dieťa a rozbila cudzie auto, čo jej však na súde dokázané nebolo. Na súde jej bola podľa vlastného vyjadrenia odobratá možnosť pracovať a každý mesiac jej bolo nariadené hlásiť sa u svojho lekára. Viackrát bola hospitalizovaná na oddelení psychiatrie v meste Subotica. Ako sama uviedla bolo to z dôvodu, že sa v afekte vyjadrovala, že chce niekoho zabiť. Dňa 14.11.2018 jej prišiel telegram zo špeciálnej nemocnice v meste Noví Kneževac, kde bolo podľa jej slov uvedené, že sa neozvala ohľadne nástupu na liečenie a že ju chcú doživotne zavrieť na psychiatriu. Chce viesť normálny život, chce sa zamestnať. Nie je schizofrenik a obáva sa toho, že bude doživotne zavretá na psychiatrii. Na záver uviedla, že to čo sa s ňou deje je tichá likvidácia od štátu.

3. Podľa žalovaného bolo zrejmé, že sťažovateľka v krajine pôvodu nikdy nečelila žiadnym problémom zo strany štátu ani neštátnych pôvodcov, ktoré by mohli byť považované za prenasledovanie v zmysle § 2 písm. d) zák. č. 480/2002 Z.z. Dôvody, na ktorých založila svoju žiadosť nijakým spôsobom nekorešponujú s definíciou utečenca v zmysle Ženevského dohovoru a ani zák. č. 480/2002 Z.z. Skutočnosť, že počas štúdia na vysokej škole robila neoficiálne účtovníctvo pre súkromných podnikateľov, ktorí nelegálne dovážali cigarety, žalovaný tiež nepovažoval za dôvod, ktorý by bolo možné subsumovať pod pojem prenasledovania v zmysle § 8 zák. č. 480/2002 Z.z.

4. Žalovaný posudzoval zdravotný stav sťažovateľky (v roku 2007 jej bola diagnostikovaná schizofrénia), pričom v priebehu konania bola vyhotovená lekárska správa G.. R. zo dňa 11.01.2019. Vzhľadom na vyššie uvedené, žalovaný vyhodnotil dostupnosť starostlivosti o psychiatricky chorých pacientov v oblasti Vojvodina, z čoho vyplynulo, že v prípade návratu sťažovateľky do Srbska, jej bude zabezpečená adekvátne zdravotná starostlivosť.

5. Vo vzťahu k možnosti udelenia humanitného azylu žalovaný uviedol, že sťažovateľka nie je v ohrození života, jej ochorenie si nevyžaduje bezodkladný operačný zákrok, je však nutná pravidelná medikamentózna liečba a kontroly. Ochorenie jej bolo diagnostikované už v roku 2007 a viackrát podľa vlastných vyjadrení a predloženej dokumentácie bola hospitalizovaná na psychiatrickom oddelení v meste Subotica -a v Novi Kneževac v Srbsku. Z predloženej dokumentácie je zrejmé, že sťažovateľke bola poskytnutá liečba, nevyhnutná pre typ ochorenia, ktorým trpí. Aj napriek odporúčaniam ošetrojúcich lekárov odmietala užívať lieky, pričom na území Slovenskej republiky nastavenú liečbu užíva pravidelne. V zmysle dostupných správ v krajine pôvodu je dostupná lekárska starostlivosť pre pacientov so psychiatrickými ochoreniami. Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný nepovažoval dôvody sťažovateľky za takú subjektívnu okolnosť, ktorá by zakladala sama o sebe dôvod pre udelenie azylu z humanitných dôvodov. Skutočnosť, že sťažovateľka nenastúpila na hospitalizáciu a nekontaktovala nemocnicu, nie je humanitným dôvodom, pre ktorý by spadala do kategórie osôb podľa čl. 13 nariadenia ministra vnútra SR.

6. Záverom konštatoval, že sťažovateľka nespĺňa podmienky pre poskytnutie doplnkovej ochrany na území Slovenskej republiky.

II.

Konanie na krajskom súde

7. Sťažovateľka podala proti preskúmanému rozhodnutiu na Krajský súd v Košiciach správnu žalobu vo veci azylu podľa Štvrtej hlavy Tretej časti zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) s nasledujúcimi žalobnými bodmi (§ 182 ods. 1 písm. e/ S.s.p.):

- preskúmané rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov v časti o neudelení azylu podľa § 9 zák. č. 480/2002 Z.z.;

- duševné ochorenie je skutočnosťou zakladajúcou zvýšenú zraniteľnosť žiadateľa o azyl a má byť

dôvodom na udelenie azylu z humanitárnych dôvodov;

- z lekárskeho správy G. K. R., psychiatricky v Humennom, a G. G. W., psychiatricky v Nemocnici Veľký Krtíš, vyplýva, že sťažovateľka trpí schizoafektívnou poruchou, chronickou schizofréniou a úzkostne-depresívnym reaktívnym syndrómom, teda kombináciou viacerých psychiatrických diagnóz, čo robí jej situáciu ešte ťažšie znesiteľnou.

8. Krajský súd v Košiciach v konaní podľa ust. § 221 a nasl. S.s.p. pri neformálnom posudzovaní žaloby (§ 206 ods. 3 S.s.p.) zistil, že jej nebolo možné vyhovieť z nasledujúcich dôvodov:

- námietku nedostatočne zisteného skutkového stavu veci zo strany žalovaného,
- možnosť udeliť azyl z humanitárnych dôvodov je vyjadrením zvrchovaného práva SR a na základe svojej suverenity môže poskytnúť medzinárodnú ochranu z dôvodu, ktoré sú považované za výraz humanity;
- humanitné dôvody nie sú bližšie špecifikované v právnych predpisoch a keďže ide o nenárokovaný exaktne nevymedzený právny inštitút, je v medziach správnej úvahy aké konkrétne dôvody bude za ne považovať v súlade s právnym poriadkom SR, ako aj európskym a medzinárodným právom;
- súd preskúmava úvahu správneho orgánu len v tom smere, či nevybočila z medzí a hľadísk stanovených zákonom, či je v súlade s pravidlami logického myslenia a či podklady pre takýto úsudok boli zistené úplne a riadnym procesným postupom;
- žalovaný uviedol, že pri posudzovaní udelenia azylu podľa § 9 zákona o azyle vychádzal z Nariadenia ministra vnútra SR č. 34 z 21.02.2014 v znení nariadenia ministra vnútra SR č. 84 z 11.08.2016 o postupe migračného úradu a útvarov Policajného zboru pri vykonávaní zákona o azyle, kde za humanitné dôvody, na základe ktorých môže migračný úrad udeliť azyl ak žiadateľ nespĺňa podmienky na udelenie azylu podľa § 8 zákona o azyle, sa považujú najmä prípady neúspešných žiadateľov o azyl z radov prestarnutých, traumatizovaných alebo ťažko chorých osôb, ktorých návrat do krajiny pôvodu by mohol predstavovať značné fyzické alebo psychické útrapy, prípadne až smrť;
- správny orgán nevybočil z medzí správnej úvahy, ktorú mu zákon pri tomto type konania priznáva, pričom vykonal dokazovanie a z takéhoto dokazovania vyvodil zrozumiteľné dôvody, prečo neudelil azyl sťažovateľke;
- žalovaný získal informácie z viacerých zdrojov, z ktorých vyplývajú závery tak, ako ich ustálil žalovaný;
- krajský súd poukázal na závery žalovaného ohľadom dôvodov sťažovateľkinej žiadosti (bod 18. napadnutého rozsudku) a mal za to, že jej správanie nasvedčuje takémuto záveru.
- žalovaný sa podrobne zaoberal všetkými skutočnosťami, ktoré uviedla sťažovateľka;
- žalovaný rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu, pričom nie je dôvod na rušenie preskúmaného rozhodnutia len preto, aby žalovaný zopakoval dokazovanie v tom smere, či je diagnostikovaná choroba sťažovateľky dôvodom na udelenie azylu v zmysle § 9 zák. č. 480/2002 Z.z.

III.

Konanie na kasačnom súde

A)

9. Proti rozsudku krajského súdu sťažovateľka v zákonnej lehote podala kasačnú sťažnosť z dôvodov uvedených v § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p., t.j. krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

10. Sťažovateľka v nasledujúcich sťažnostných bodoch v súlade s § 445 ods. 1 písm. c) S.s.p. najmä uviedla, že:

- argumentácia žalovaného, na ktorú sa odvoláva krajský súd obsahuje iba všeobecné východiská, týkajúce sa možnosti udeliť azyl z humanitárnych dôvodov a sumarizáciu informácií o zdravotnom stave sťažovateľky bez samotnej argumentácie, týkajúcej sa rozhodovania v konkrétnom prípade sťažovateľky;
- z obsahu preskúmaného rozhodnutia nie je zjavné, aké úvahy viedli žalovaného pri rozhodovaní o neudelení azylu z humanitárnych dôvodov;
- vzhľadom na sťažnostné body ako aj na ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (1Sžak/16/2017, 10Sžak/17/2017, 10sžak/9/2018, 10sžak/9/2017) je požiadavka na

odôvodnenie rozhodnutia neudelíť azyl z humanitných dôvodov vyššia ako vyhodnotil krajský súd;

11. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby kasačný súd zmenil rozsudok krajského súdu tak, že rozhodnutie žalovaného v časti o neudelení azylu zrušuje a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

12. Sťažovateľka navrhol, aby kasačný súd priznal kasačnej sťažnosti odkladný účinok argumentujúc tým, že právnymi následkami napadnutého rozhodnutia krajského súdu hrozí sťažovateľke závažná ujma, ktorú predstavuje jej zaistenie, pričom priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom. Svoj návrh zároveň odôvodnila tým, aby mohla počas rozhodovania kasačného súdu zotrvať v pobytovom tábore.

B)

13. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti z 13.09.2019 k sťažnostným bodom uviedol, že sťažovateľka v správnej žalobe ako ani v kasačnej sťažnosti nenapadla žiaden z výrokov preskúmaného rozhodnutia. Podľa príslušných ustanovení ako aj ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu je správna úvaha viazaná určitými pravidlami, avšak samotný záver o udelení, resp. neudelení azylu z humanitných dôvodov nepodlieha súdnemu prieskumu. V tejto súvislosti poukázal na závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10SžA/41/2015 zo dňa 03.02.2016 a sp. zn. 10Sžak/3/2018 zo dňa 28.03.2018.

14. Žalovaný svoj postoj v danom prípade zaujal a odôvodnil ho na strane 4 a 5 preskúmaného rozhodnutia, pričom toto považoval za logické, zrozumiteľné a dostatočné. Svoje závery (napr. o dostupnosti lekárskej starostlivosti) oprel o vykonané dôkazy. Subjektívne okolnosti sťažovateľky nie sú dôvodom pre udelenie azylu. Jej príbeh skôr evokuje záver, že pravým dôvodom pre opustenie krajiny pôvodu je únik pred povinne nariadenou liečbou s pravidelnými hláseniami na psychiatrii a len subjektívne obavy o údajnej likvidácii jej osoby.

15. Záverom navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť proti rozsudku krajského súdu zamietol.

16. K návrhu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10Sžak/11/2019 zo dňa 20.08.2019. Zároveň uviedol, že sťažovateľka sa môže voči prípadnému rozhodnutiu o zaistení alebo administratívnom vyhostení účinne brániť. Preto navrhol, aby kasačný súd zamietol návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti.

IV.

Právny názor kasačného súdu

17. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podala sťažovateľka v lehote včas (§ 443 ods. 1 S.s.p.) s prihliadnutím na neformálnosť posudzovania kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 2 v spojení s § 206 ods. 3 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a v zmysle § 461 S.s.p. zamietol.

18. Rozhodol v lehote vymedzenej v ustanovení § 458 ods. 1 S.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 22. októbra 2019 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

19. K sťažnostnému bodu, v ktorom sťažovateľka namietala nesprávnosť záverov krajského súdu o tom, že argumentácia žalovaného, týkajúca sa neudelenia azylu podľa § 9 zák. č. 480/2002 Z.z., bola dostatočná, kasačný súd uvádza, že tento považuje za nedôvodný, prikláňa sa k názoru krajského súdu a napokon aj k argumentácii žalovaného vyjadrenej v preskúmanom rozhodnutí ako aj v ním

predložených vyjadreniach a navyše dodáva nasledovné.

Podľa § 9 zák. č. 480/2002 Z.z. ministerstvo môže udeliť azyl z humanitných dôvodov, aj keď sa v konaní nezistia dôvody podľa § 8.

20. Z obsahu citovaného ustanovenia vyplýva, že na udelenie azylu z humanitných dôvodov nie je právny nárok a správne súdy, ktoré preskúmavajú rozhodnutia Ministerstva vnútra - migračného úradu (v texte aj „žalovaný“), neurčujú žalovanému, ktoré dôvody má považovať za dostatočné pre udelenie azylu z humanitných dôvodov a teda nemôžu ani zrušovať jeho rozhodnutia preto, že nepovažoval za dostatočný dôvod, ktorý by z pohľadu správneho súdu takýmto mal byť. Súdny prieskum je obmedzený len na kontrolu toho, či je rozhodovanie ministerstva v danej veci logické a nediskriminačné, teda či nie je v rozpore so zákazom ľubovôle, vyplývajúceho pre orgány verejnej moci z ústavne zakotvených náležitostí demokratického a právneho štátu.

21. Nenárokovateľnosť azylu z humanitných dôvodov a široké správne uváženie obmedzujúce prípadný súdny prieskum súvisí so skutočnosťou, že túto formu medzinárodnej ochrany je možné udeliť z dôvodov, ktoré platný zák. č. 480/2002 Z.z. zastrešuje pod jednotným pojmom ako humanitné, pričom bližšie neupravuje, ktoré skutočnosti chápe ako humanitné dôvody. Špecifikom je práve jeho povaha ako medzinárodná ochrana sui generis. Nemožno ju odvodiť od Ženevského dohovoru o právnom postavení utečencov z roku 1951 a jeho protokolu z roku 1967 ani z Ústavy Slovenskej republiky.

22. Z obsahu dôvodovej správy k zák. č. 480/2002 Z.z., zaužívanej praxe žalovaného ako aj z obsahu Koncepcie migračnej politiky Slovenskej republiky prijatej vládou SR dňa 12. januára 2005 vyplýva určitý príkladný výpočet, ktorým skupinám žiadateľov je potrebné udeliť azyl z humanitných dôvodov. Jedná sa najmä o žiadateľov z radov prestarnutých resp. zdravotne postihnutých osôb, maloleté deti bez sprievodu, osamelé ženy a matky s malými deťmi, resp. osoby u ktorých by návrat do krajiny pôvodu vzhľadom na osobitosti ich osobnej situácie mohol predstavovať značné fyzické či psychické útrapy.

23. Podľa výpovede sa sťažovateľka v roku 2007 pokúsila o samovraždu, z ktorého dôvodu bola hospitalizovaná na oddelení psychiatrie v štátnej nemocnici v meste Subotica. Tiež bola obvinená z toho, že dusila dieťa a rozbila cudzie auto, čo jej však nebolo pred súdom preukázané. Uviedla, že súdom jej bola odobratá možnosť zamestnať sa a uložená povinnosť hlásiť sa u lekára každý mesiac. Tiež uviedla, že dňa 14.11.2018 jej bola doručená písomnosť z nemocnice v meste Novi Kneževac, podľa ktorej sa sťažovateľka nedostavila na liečbu a že ju „chcú doživotne zavrieť na psychiatriu.“

24. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že sťažovateľke bola v krajine pôvodu diagnostikovaná paranoidná schizofrénia, z ktorej sa liečila nemocnici, pričom doma liečbu neužívala. Na základe zrealizovaného psychiatrického vyšetrenia jej bola diagnostikovaná suspektná schizoafektívna porucha. V súčasnosti nastavenú liečbu užíva pravidelne. Z informácií o krajine pôvodu vyplynulo, že v oblasti, v ktorej sťažovateľka žila je dostupná starostlivosť o psychiatricky chorých pacientov vo viacerých zdravotníckych zariadeniach.

25. Z odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia (strana 4 a 5) vyplýva, že dôvody sťažovateľky, pokiaľ ide o jej zdravotný stav, boli žalovaným individuálne posúdené. V odôvodnení sa okrem všeobecných východísk, týkajúcich sa možnosti udeliť žiadateľovi azyl z humanitných dôvodov nachádza aj stručné zhrnutie informácií o krajine pôvodu sťažovateľky, zameraných na dostupnosť relevantnej zdravotnej starostlivosti a napokon aj dôvody, pre ktoré žalovaný neudelil sťažovateľke humanitný azyl. Pokiaľ teda žalovaný nepovažoval dôvody sťažovateľky za takú subjektívnu okolnosť, ktorá by zakladala sama o sebe dôvod pre udelenie azylu z humanitných dôvodov, pričom túto úvahu preukázateľne uviedol v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia a podporil ju vykonaným dokazovaním, nebolo možné považovať argumentáciu sťažovateľky vytýkajúcu takýto postup za dôvodnú.

V.

26. Návrh sťažovateľky na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti kasačný súd zamietol. Najvyšší súd Slovenskej republiky pri posudzovaní dôvodnosti návrhov sťažovateľa dospel k záveru, že nie sú splnené zákonné predpoklady na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti. Rozhodnutie kasačného súdu o priznaní odkladného účinku kasačnej sťažnosti je potrebné považovať za výnimočné rozhodnutie. Výnimočnosť tohto procesného úkonu správneho súdu spočíva v tom, že takýmto pôsobením súdnej moci sa paralyzujú účinky právoplatného rozhodnutia krajského súdu.

27. Základnou a nevyhnutnou podmienkou toho, aby kasačný súd priznal kasačnej sťažnosti odkladný účinok je stav, ak by právnymi následkami napadnutého rozhodnutia krajského súdu hrozila závažná ujma a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom. Kasačný súd sa nestotožnil s tvrdením sťažovateľky o tom, že samotné začatie konania o zaistení resp. nezohľadnenie jej snahy o zotrvanie v pobytovom tábore predstavuje závažnú ujmu. Zároveň kasačný súd poukazuje na ust. § 2 písm. h) bod 1 zák. č. 480/2002 Z.z., v zmysle ktorého žiadateľom o azyl je okrem iného aj cudzinec počas lehoty na podanie kasačnej sťažnosti proti rozhodnutiu správneho súdu, ktoré sa týkalo správnej žaloby proti rozhodnutiu ministerstva vydanému v konaní o udelenie azylu okrem rozhodnutia o zastavení konania o udelenie azylu a počas konania o tejto kasačnej sťažnosti.

Podľa § 447 ods. 1 S.s.p. kasačný súd môže na návrh sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa uznesením priznať kasačnej sťažnosti odkladný účinok, ak by právnymi následkami napadnutého rozhodnutia krajského súdu hrozila závažná ujma a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom.

Podľa § 447 ods. 2 S.s.p. nastúpením odkladného účinku zo zákona alebo jeho priznaním na základe rozhodnutia kasačného súdu podľa odseku 1 sa do právoplatného rozhodnutia kasačného súdu o kasačnej sťažnosti pozastavujú účinky napadnutého rozhodnutia krajského súdu a takéto rozhodnutie nemôže byť podkladom na vydanie naň nadväzujúcich rozhodnutí alebo opatrení iných orgánov verejnej moci. Na rozhodovanie o odkladnom účinku kasačnej sťažnosti sa primerane použijú ustanovenia § 186 až § 189 okrem lehôt podľa § 187 ods. 1 a 3. Podľa § 188 S.s.p. Ak správny súd návrhu žalobcu nevyhovie, uznesením ho zamietne.

28. Z uvedených dôvodov dospel kasačný súd k záveru, že krajský súd neporušil zákon, keď správnu žalobu zamietol, kasačná sťažnosť teda nie je dôvodná a preto ju v súlade s ust. § 461 S.s.p zamietol.

29. O trovách konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 167 ods. 1 S.s.p. tak, že sťažovateľke, ktorá bola v konaní neúspešná právo na náhradu trov kasačného konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.